

Muziekcentrum v/d Omroep

Zomer 2011: het Groot Omroepkoor geeft een Masterclass, het Metropole Orkest én het Radio Filharmonisch Orkest gaan naar Londen en de Radio Kamer Filharmonie bereidt zich voor op de opening van het nieuwe Matineeseizoen. Volg de blogs van het Muziekcentrum van de Omroep!

ZATERDAG 16 JULI 2011

METRO-blog #6: "Ik citeer: '... this marvellous project with the forward-thinking Dutch ensemble...'"

door *Jascha Albracht, cellist Metropole Orkest*

Het was te verwachten: met mij verdwijnt ook het mooie weer uit Londen. In de regen staan we met onze bagage aan het Strand (de straat van ons hotel dus), te wachten op de bus. Ik heb me wederom aan het Engelse ontbijt gewaagd, een goede bodem voor de lange reis naar huis. Pauline Terlouw vertelde me gisteren dat ze het personeel hoorde verzuchten dat er vrijdagochtend 840 mensen kwamen ontbijten. Dat vergt een organisatie die met bijna militaire precisie wordt uitgevoerd. Ik zie een hoop vermoeide maar tevreden gezichten. Ondanks de exorbitante prijzen in de hotelbar is het nog heel gezellig geworden vannacht.

Eenmaal in de bus sippelen er nog wat nieuwtjes over de afgelopen dagen naar buiten. Zo begon het concert van gisteravond te laat omdat Gert Jan Blom zijn bril in een restaurant had laten liggen. En de voeding van Jules' notebook (waarmee we de 'klik' op onze oortjes krijgen) bleek stuk, waardoor er op het einde van het concert nog 7 minuten van de accu over zijn: op het nippertje... Ook opmerkelijk: bij het concert van donderdag waren de twee broers van David Peijnenborgh aanwezig. Bij het concert van vrijdag waren de twee broers van Jules Buckley aanwezig. De in Londen traditioneel uitstekende expertise op het gebied van strijkinstrumenten is eveneens goed benut. Norman heeft research naar 4- en 5-snarige carbon altviolen gedaan en Erica heeft haar viool bij een van werelds beste taxateurs, Charles Bears, laten onderzoeken op exacte herkomst. Was het nou de Italiaanse of toch de Nederlandse school? Interessante vraag voor iemand die haar leven uitgerekend tussen die beide landen verdeelt (het blijkt Holland te zijn overigens).

We ontvangen ook nog de felbegeerde cd. "Die kunnen jullie lekker de hele zomer gaan draaien!" zegt Sophie erbij. Ik scheur het cellofaan eraf om de toelichtingen te lezen. Die blijken er niet te zijn. Twee instituten die zo beroemd zijn behoeven natuurlijk geen nadere toelichting. De muziek spreekt voor zichzelf. Ik had het kunnen weten. Hoornist Pieter Hunfeld leest vanaf zijn telefoon de aanhef voor van de eerste recensie die vanmorgen is verschenen: Fabulous! Dat zegt inderdaad genoeg... Van onze andere hoornist, Roel Koster, krijg ik later een lovende CD- recensie uit de Independent van vrijdag in m'n handen gedrukt. Ik citeer: "... this marvellous project with the 60-piece Metropole Orkest, the forward-thinking Dutch ensemble.."

De overtocht vanuit Dover is in het begin tamelijk woest te noemen, maar naarmate we Calais naderen wordt het rustiger. Wel blijft het onveranderlijk stortregenen. De meeste orkestleden sluiten het Engelse avontuur af met een bord "fish en chips" Na mijn ontbijt waag ik me daar echter niet meer aan. In plaats daarvan nestel ik me in een stoel aan het raam om naar de wandelende mensen links van me - en de opspattende

MCO-BLOGS

- Metropole Orkest vs Basement Jaxx in Barbican Hall London, 14 & 15 juli 2011
- Groot Omroepkoor tijdens Koorbiënnale Haarlem, juni/juli 2011

BLOGARCHIEF

▼ 2011 (15)

▼ juli (11)

[METRO-blog #6: "Ik citeer: '... this marvellous pr..."](#)

[METRO-blog #5 \(deel 2\): "Het publiek is onder de i..."](#)

[METRO-blog #5 \(deel 1\): "De Van Goghs, Rembrandts ..."](#)

[METRO-blog #4 \(deel 2\): "Het Metropole in topvorm ..."](#)

[METRO-blog #4 \(deel 1\): "Ik verwacht dat ie kraaie..."](#)

[METRO-blog #3: "Bloggen is een gevaarlijke bezighe..."](#)

[METRO-blog #2: "We hadden het nummer zo'n beetje w..."](#)

[METRO-blog #1: "Ok, folks, have a look at the road..."](#)

[GOK-blog #7 \(slot\) - "Zó krijg ik er nooit genoeg ..."](#)

[GOK-blog #6 - "Ze stegen boven zichzelf uit"](#)

[GOK-blog #5 - "Ze trekt een zwart slofje aan, waar..."](#)

► juni (4)

schuimkragen langs de schommelende Ferry rechts van me - te kijken. In Calais werp ik vanuit de bus nog een blik naar het hek waar Paul van der Feen op de heenweg overheen is gesprongen. Ik geloof dat mijn schatting van ruim een meter wel heel erg behoudend was, maar de 2.80 meter waar Paul gisteren zelf mee aan kwam zetten lijkt me toch erg royaal..

Opeens schalt de stem van Jules door de luidspreker, hij verontschuldigt zich dat ie wegens flinke koppijn niet in staat was ons vanochtend uit te zwaaien. Ik hoop beslist dat hij het nationale ontbijt heeft genomen... Hij feliciteert ons met gisteravond. Het is een ongelofelijk groot succes geworden. Als devies voor de zomer geeft hij mee: lekker uitrusten.

Een uitstekend plan.

> [METRO-blog #5 \(deel 2\)](#) > [METRO-blog # 5 \(deel 1\)](#) > [METRO-blog #4 \(deel 2\)](#)
> [METRO-blog #4 \(deel 1\)](#) > [METRO-blog #3](#) > [METRO-blog #2](#) > [METRO-blog #1](#)

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 21:18 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

METRO-blog #5 (deel 2): "Het publiek is onder de indruk van crazy clavecimbel-solo"

door *Jascha Albracht*, cellist *Metropole Orkest*

Terwijl de afterparty in de bar van het hotel pas net een beetje op stoom begint te komen, is uw reporter reeds vroegtijdig afgenoekt om toch nog een stukje te schrijven. Nu de sfeer van een kolkend Barbican nog nazindert in mijn hoofd, probeer ik te bevatten dat nu het seizoen voorbij is. Een fantastisch seizoen; Henk Schepers refereerde er 's middags in een korte speech aan: "Under pressure things become fluent.." Het orkest heeft een voortreffelijke serie concerten

neergezet vanaf het moment dat de berichten omtrent structurele steun van (onder andere) de regering steeds verder afbrokelden. Om dan zo succesvol en hoogstaand het seizoen te beëindigen in een stijf uitverkochte Barbican Hall voelt als een morele genoegdoening. Het publiek is razend enthousiast.

Na afloop begeef ik me naar boven waar een DJ het publiek vermaakt met ronkende afterbeats. Ik loop niemand minder dan Jonathan Jeremiah tegen het lijf, onze North Sea Jazz star. Hij is dolenthousiast over het optreden. Felix Buxton kijkt ook zeer blij en de solisten incasseren vele complimenten. Mister 'gâteau au chocolat' heeft wederom met zijn idiote gouden "Bigfoot" uitdossing voor totale gekte gezorgd. Herman poseert trots met 'zijn' danseres, of is het andersom? Ze vormden ook deze avond een geweldige stijlvolle eenheid. Ik mag ook niet vergeten te noemen: Joke Schonewille, met briljante harpsoli. En wat te denken van Sjoerd Dijkhuizen, die Leo Jansen met verve vervangt deze tour. Hij is buitengewoon op dreef in zijn solo in het afsluitende Sambanummer. Een andere invaller speelt al even fantastisch: drummer Chris Strik. Het publiek is ook danig onder de indruk van een crazy clavecimbel-solo van Hans Vroomans. Totally wicked! Ik vergeet bijna nog te vermelden dat er ook een koor prachtig heeft staan zingen twee dagen. Alleen die zwarte balkjes voor hun ogen, die vat ik nog steeds niet helemaal. Ongetwijfeld een Basement Jaxx ideeetje.

De absolute ster van deze tour is toch waarschijnlijk wel Jules Buckley. Dit alles is dankzij hem tot stand gekomen. Daarmee komt hij wat mij betreft definitief op 2-1 (scheelt mij ook weer een hoop gedoe ;-) Hulde! Nu moet ie dit wel nog effe lezen natuurlijk. We gaan Jules missen in het najaar, dan heeft ie een paar maanden klussen

OVER MIJ

[Muziekcentrum van de Omroep](#)

[Mijn volledige profiel weergeven](#)

elders op de wereld dan in onze MCO 3 basement... Nu maar eens mijn bed opzoeken, morgen wacht nog een slordige elf-en-een-half uur durende terugreis...

> [METRO-blog # 5 \(deel 1\)](#) > [METRO-blog #4 \(deel 2\)](#) > [METRO-blog #4 \(deel 1\)](#)
> [METRO-blog #3](#) > [METRO-blog #2](#) > [METRO-blog #1](#)

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 08:14 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

VRIJDAG 15 JULI 2011

METRO-blog #5 (deel 1): "De Van Goghs, Rembrandts en Vermeers vliegen je om de oren"

door *Jascha Albracht*, cellist *Metropole Orkest*

Vanochtend eindelijk erin geslaagd goed uit te slapen. Veel orkestleden klagen over de warmte in hun kamer 's nachts. Ik heb daar gelukkig geen last van. Het weer is overigens vandaag ook ongelooflijk goed. Het verbaast mij niet. Ik heb een goed gesternte met het reizen naar Engeland: telkens als ik ga is het mooi weer. In mijn beleving is het een zonovergoten eiland. Ik ben slechts één keer teleurgesteld, tijdens een auditie in Manchester voor de BBC Philharmonic. Toen was het weer geheel overeenkomstig het auditieresultaat.

Bij het ontbijt deel ik de tafel met collega Norman en een zeer reislustige Engelsman. Vorige week in Pompeï, nu even een dagje Londen en vanmiddag naar Dublin. Hij is naar eigen zeggen totaal a-muzikaal, maar meldt wel trots dat zijn grootvader organist van de Westminster Abbey is geweest en zijn vriendin cello en piano speelt. Het Metropole Orkest kent ie ook. Op zijn aanraden probeer ik 'the typical English breakfast'. "Werkt uitstekend tegen een kater",

voegt hij eraan toe. Hij legt uit dat hij dit thuis ook niet eet, alleen in hotels. Ik moet toegeven: het smaakt beslist niet slecht! Hij is vol lof over het hotel. Waarom zou je meer dan 400 pond betalen voor een overnachting in het tegenovergelegen Savoy? De ligging is hier fantastisch. Het Walldorf is volgens hem ook een goede optie, grandeur uit vroeger tijden, met de betaalbare Hilton-prijzen. Hij is overduidelijk een doorgewinterde hotelgast. Dat ene hotel in Amsterdam was ook lang niet slecht, aan de rivier, iets met een A... Laat me raden: het Amstel hotel?

In de lobby tref ik Anton Kok, directeur van het Muziekcentrum van de Omroep. Hij was gisteravond aanwezig bij ons concert en heeft waarlijk genoten. Nu heeft hij een afspraak met de BBC. Ik wandel Covent Garden in met allerlei fantastische boetiekjes en de prachtige Piazza. Via St Martin in the Fields (ja ja, van die academy...) kuier ik de National Gallery binnen. Ongelooflijk dat je zomaar gratis naar binnen kan. De Van Goghs, Rembrandts, Vermeers, Da

Vinci's en Monets vliegen je om de oren. Ik ben laatst in het Prado in Madrid geweest, maar wat hier hangt kan er beslist mee concurreren. Mijn vrouw heeft om drie dingen uit Engeland gevraagd: verse scones, Cadbury chocolade en Twinings tea. Een even kijken waar ik dat ga halen.

Volgens mij heb ik in de euforische beschrijving van gisteravond verzuimd te vertellen dat Jules gisteren zijn achterstand op Felix heeft ingelopen. Het staat 1 – 1. Jules liet

tijdens de generale op zeer professionele wijze weten dat hij de baas was in de Barbican Hall. Zowel Felix als de rookmachine-meneer Jason werden vriendelijk doch heel dwingend gesommeerd om zich aan the 'rules by Jules' te houden. Veel blazers hadden ongelofelijke last van de grote hoeveelheid rook die als een soort deken over het podium hing. Bijzonder onaangenaam, en beslist onnodig. Trompettist Ray Bruinsma vertelde achteraf dat het een soort universeel gegeven is dat alle rookmachine guys zichzelf vreselijk belangrijk vinden; dat leidt steeds weer tot verregerende conflicten, want de blazers raken er in alle opzichten zeer geïrriteerd door. Nu maar hopen dat het vandaag meevalt...

> [METRO-blog #4 \(deel 2\)](#) > [METRO-blog #4 \(deel 1\)](#) > [METRO-blog #3](#)
> [METRO-blog #2](#) > [METRO-blog #1](#)

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 17:09 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

METRO-blog #4 (deel 2): "Het Metropole in topvorm kan alles en is steengoed!"

door *Jascha Albracht*, cellist *Metropole Orkest*

Terug op mijn hotelkamer, na een werkelijk waanzinnig concert. Fan-tas-tisch!! Het publiek ging helemaal uit zijn dak en het orkest heeft zich in al zijn veelzijdigheid met absolute topkwaliteit laten horen. Het Metropole in topvorm kan alles en is steengoed! Heerlijk om deel van uit te maken. Hulde aan onze voortreffelijke dirigent Jules Buckley. Hij bespeelt moeiteloos het publiek, dirigeert onberispelijk en staat zelf ook nog te genieten. Dat doen weinigen hem na.

Omdat de sound check onder grote tijdsdruk verloopt heeft Jules geen tijd om zich nog druk te maken over zijn door mij benoemde symbolische 1-0 achterstand op Felix (die overigens als een ADHD'er over het podium heen en weer springt en aan de lopende band met laatste aanwijzingen strooit..) Vandaag ontspring ik de dans :-)

We lopen behoorlijk uit, maar het orkest stelt zich ongelofelijk flexibel op. Tijd om te dineren is er niet meer, maar niemand die er moeilijk over doet. Voor vier orkestleden is het zelfs helemaal geen enkel bezwaar, zij blijken gisteravond zowaar op een van de beste plekken in Londen te hebben gedineerd. Jan Bastiani vertelt me doodleuk dat hij met Jelle, Henk en Jan Hollander in het restaurant van zijn favoriete chef, Heston Blumenthal is geweest, een van de drie beste chefs ter wereld. Hoe heeft ie dat nou weer geregeld??? Nou gewoon, effe bellen. Ik sta perplex. Jan heeft vanuit de bus op het juiste moment het restaurant (Dinner by Heston) nabij Hyde Park gebeld en het voor elkaar gekregen om een tafel te reserveren toen er zich net op dat moment een afzegging voordeed. Tactisch!! Overbodig te vragen of het gezelschap goed gedineerd heeft... Zie bijgevoegde foto van het hoofdgerecht Spiced Pigeon (c.1780), Ale and artichokes (als ik me niet vergis althans)

Bij de laatste repetitie in Hilversum gingen we trouwens ook al ruim langer door dan op het schema stond; het was geen probleem. Ik ben trots op mijn orkest, een grootse opstelling na zo'n zwaar seizoen, zowel fysiek als emotioneel. Tijdens de soundcheck blijkt dat er een interessant puikje artiesten van zeer divers plumage is opgetrommeld om de muziek zowel vocaal als dansant te versterken. De meest in het oog springende figuur is toch wel een enorm robuuste (lees: gezette) zanger die onder de hilarische titel 'Gateau au chocolat' door het (artiesten)leven gaat. Hij draagt tijdens het concert de meest belachelijke kostuums die ik ooit gezien heb: een monsterlijk grote roze tutu, dan een nauwsluitend geel glitterpak uit een stuk, en later een potsierlijke outfit in de kleuren van de Union Jack. En dat met een geschat gewicht van ruim 150 kilo, help! Ik laat graag aan uw verbeelding over hoe dat eruit gezien heeft.

Verder spot ik een klassieke balletdanseres, die het bal opent met *Mozart's tea party*.

Ah, dat werkt in ons voordeel! Het blijkt dat ze ook zal dansen tijdens de solo van violist Herman van Haaren. Voor aanvang van het concert zegt Herman een beetje sceptisch tegen me dat Felix Buxton hem heeft bevolen dat hij eigenlijk niet zo veel mag doen, het wordt maar een solootje van driekwart minuut. Het tegendeel is waar: Herman tovert minutenlang een even verbluffende als briljante improvisatie uit zijn instrument; helemaal waanzinnig!!! Hij lijkt me in ieder geval zéér geïnspireerd. Hetzelfde geldt voor Bastiaan, die het bal mag openen, na een korte aftrap. Hij is op zijn beurt gekoppeld aan een soort jonge danser die gezien de vele vertoonde salto's ook zo acrobaat had kunnen worden. Het stuwt mijn aanvoerder naar grote hoogten, ook letterlijk trouwens. Het klankenpalet van de cello wordt met verve benut!

Door het hele concert heen brengen diverse orkestleden ongelofelijke solo's ten gehore. Ik noem wat willekeurige momenten: Marc Scholten laat het publiek duizelen in Balkanstijl en Jasper Soffers swingt het dak eraf in de afsluitende samba. Het publiek is na afloop door het dolle heen, hoe kan het ook anders. Op de afterparty heerst een uitgelaten sfeer. De meesten zijn er nu al van overtuigd dat dit een hoogtepunt in de Metropole geschiedenis is.

Deze keer nu dan toch maar proberen om een beetje uit te slapen morgen...

> [METRO-blog #4 \(deel 1\)](#) > [METRO-blog #3](#) > [METRO-blog #2](#) > [METRO-blog #1](#)

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 02:00 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

DONDERDAG 14 JULI 2011

METRO-blog #4 (deel 1): "Ik verwacht dat ie kraaievals zal klinken, en jawell!"

door *Jascha Albracht*, cellist Metropole Orkest

Leve het bioritme... Ik word keurig rond half zeven wakker, het tijdstip waarop ik altijd opsta. Alleen is dat in Londen dus half zes. Beetje vroeg nog. Ik doezel nog wat door, maar zit rond kwart over zeven wel als eerste Metropoler aan het ontbijt. Het is echter al een drukte van belang. Met verbazing sla ik gade hoe iedereen zich rond dit tijdstip moeiteloos tegoed doet aan royaal opgeschepte borden met bruine bonen in tomatensaus, worstjes, spek en scrambled eggs. Hoe kan het dat al die mensen er nog zo slank uitzien? Het zal de werkstress wel zijn. Naast mij zit een zakenman vlug te eten terwijl hij zijn laptop open op zijn schoot heeft liggen.

Het tempo ligt hier hoog, vergeleken met Nederlandse steden lopen de mensen hier op straat bijzonder snel. Voor mijn lange benen overigens een zegen, want het is ongeveer mijn normale tempo. Tegenover het Strand Palace ligt het exquisite Savoy Hotel, met dikke rijen opgestelde typisch Engelse taxi's en dito butlers. Ik wandel via Fleet Street richting Holborn Circus. Reminiscenties aan *Sweeney Todd*. In november speelden we een Stephen Sondheim programma in Vredenburg met Jan Stulen. Met natuurlijk een aantal songs uit deze ietwat macabere musical over de 'blood barber of Fleet street'. Geweldige muziek trouwens!

Ik heb geen idee van de afstanden hier in Londen; op de kaart lijkt het alsof Barbican vlakbij ons hotel ligt. Als ik via Farringdon Station uiteindelijk het Barbican Center binnenwandelen, heb ik er echter al ruim 25 minuten op zitten. Het is overduidelijk dat ik een wat al te Victoriaans idee heb gekoesterd van een imposante concertzaal met grote aangeplakte affiches in de trant van "The famous Metropole Orchestra featuring Basemant Jaxx". De ligging is een stuk

minder in het oog springend dan de Royal Festival Hall, waar we gisteren langs zijn gereden. Laten we het Barbican complex maar beschouwen als een soort kruising tussen de Jaarbeurs en een willekeurige universiteitsfaculteit. De mediastratege van het

MCO, Marjolein Vencken, had me overigens al gewaarschuwd. Zij heeft hiernaast gestudeerd en gewoond. Affiches zijn ook niet echt meer 2011, waarschijnlijk gaat alles in dit genre tegenwoordig via social media. Ik zie in ieder geval niks.

Ik wandel via het Museum of London terug richting St. Pauls Cathedral. Toevallig heb ik gisteravond op intranet een krantenartikel gelezen over het bijzondere wereldwijde project *Street piano's*, dat nu voor het eerst in Nederland is geïntroduceerd, en wel in mijn geboortestad. Het is een project waarbij in bepaalde steden op verschillende plaatsen piano's op straat worden neergezet waar je vrijelijk op mag spelen als je zin hebt. Londen schijnt er reeds over te beschikken. Ik had nog nooit van dit project gehoord, maar als pianoliefhebber klinkt het erg leuk! Tot mijn verbazing wandel ik bij het museum plotsklaps tegen zo'n straatpiano aan. Een Bechstein nog wel (voor de pianokenners: dat zijn mooie instrumenten!). Tja: toch effe proberen. Ik verwacht dat ie kraaievals zal klinken, en jawel! Eigenlijk zou ik nu Liszt moeten spelen, want die was dol op valse piano's. Maar na een paar maten Mendelssohn spring ik toch maar over op de mealeaf rag van Scott Joplin. Ah.. dat is veel beter!!

Vanmiddag hebben we repetitie. Om 19.30 is dan het concert. Daarna ben ik weer bij u terug met deel twee van vandaag.

> [METRO-blog #3](#) > [METRO-blog #2](#) > [METRO-blog #1](#)

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 14:08 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

WOENSDAG 13 JULI 2011

METRO-blog #3: "Bloggen is een gevaarlijke bezigheid, zoveel is duidelijk"

door *Jascha Albracht, cellist Metropole Orkest*

Hoewel het volgens mij voor de hand zou liggen om het luchtruim te kiezen met de grote hoeveelheid vliegbewegingen op Londense vliegvelden, gaan we dus vandaag per bus en boot de oversteek maken. Toch vind ik het een prima vooruitzicht: de laatste keer dat ik naar Londen ging miste ik mijn terugvlucht omdat ik nog even het British Museum wilde meepakken voor ik terugging. Vervolgens had de trein naar het vliegveld precies genoeg vertraging om niet

meer te kunnen inchecken. Geen geweldige ervaring.

Sowieso zijn mijn reiservaringen van en naar Londen nogal gemengd. Zo heb ik jaren geleden op weg naar Nederland een dag met een kapotte fiets door de stad gezworven op zoek naar een betaalbaar hotel, toen de remnaaf niet meer goed functioneerde en ik in het heuvelachtige Welshe landschap besloot om veiligheidshalve rechtsomkeert te maken.

Om 9.30u vertrekt onze dubbeldecks touringcar vanaf het MCO richting België. De sfeer zit er snel goed in. Als we bij de Belgisch/Nederlandse grens nog enkele orkestleden oppikken is er benedendeks reeds een fles prosecco soldaat gemaakt. Op mijn gsm verschijnt een smsje van een mij onbekend nummer met landcode 44. Hmm.. Engels nummer. Iemand is geloof ik niet zo erg blij met mijn beschrijving van dag 2 op het blog: "Buxton 1 – 0 Buckley eh... you bastard! ;)" Drie maal raden van wie dit berichtje afkomstig is... Ahum, ik geloof dat ik beter op het Europese vasteland kan blijven. Bloggen is een gevaarlijke bezigheid, zoveel is duidelijk.

Bij de grensovergang naar Engels gebied in Calais mogen we in lange rijen wachten voor de paspoortcontrole. Als we eindelijk weer naar buiten lopen demonstreert Paul van de Feen op onnavolgbare manier hoe je grenzen het beste kan beslechten door over een hek van minstens een meter hoog te springen. Jee wat had ik dat graag gefilmd! Dus niet alleen zijn saxofoonspel is supervirtuoos. En als hoogspringer en jazzvirtuoos niet genoeg zouden blijken te zijn kan hij beslist ook nog komiek worden.

Het binnenrijden van de Ferry gaat met de nodige (voor de hand liggende) grapjes gepaard: Metropole gaat de boot in! Orkest vlucht weg uit vaderland, etc.. We kunnen er hard om lachen, maar ergens merk ik dat er iets van een beklemmend gevoel in ligt verscholen. Het is toch een beetje beangstigend om dat bij mezelf te constateren, zeker nu we zo'n bijzondere tour tegemoet gaan. Een lange busreis biedt mogelijkheid tot reflectie. We hebben een

waaninnig seizoen achter de rug, maar de ontwikkelingen met betrekking tot de toekomst van het orkest zijn ongewis: ontegenzeggelijk met mogelijkheden, maar ook veel onduidelijkheden. Efin, het enige dat we als musici concreet kunnen doen is blijven pieken. Dat gaan we in Londen dus mooi weer twee keer doen!

De overtocht verloopt vlotjes, ondanks de nodige deining. Ik had nog nooit de krijtrotsen van Dover aanschouwt, ze zijn wat je noemt een mooie binnenkoper. Arlia vertelt dat je aan die rotsen zo mooi kan zien dat Engeland ooit aan het vasteland heeft gezeten. Goh, nooit geweten...

Na nog eens goed anderhalf uur rijden door liefelijk heuvelachtig landschap bereikt het Metropole de Britse Metropool. We blijken een buitengewoon goed ingevoerde (en aardige!) chauffeur te hebben. Hij gidst ons letterlijk en figuurlijk het centrum in via de befaamde Tower Bridge. Op Trafalgar Square is het traditiegetrouw een drukte van jewelste. Niet ver daarvandaan ligt ons hotel: het Strand Palace. Jules staat ons op te wachten. Dat is nog eens een goed ontvangstcomité! Nou ja, alleen voor mij niet dus: "You're in trouble man.." zegt ie tegen me, terwijl hij Annie hartelijk begroet. Ik ga het wel merken morgen. In een onoverzichtelijke chaos stappen we uit en vissen onze koffers uit het bagageruim. Daarna inchecken en

uitpakken. Nu even bijkomen...

- > METRO-blog #2
- > METRO-blog #1

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 23:03 0 reacties

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

DINSDAG 12 JULI 2011

METRO-blog #2: "We hadden het nummer zo'n beetje weggemoffeld"

door *Jascha Albracht, cellist Metropole Orkest*

Vandaag de laatste repetitie in Hilversum voordat we naar Londen vertrekken om het Basement Jaxx repertoire te spelen. Voor diegenen die niet weten wie Basement Jaxx zijn: dit is een Brits dance duo, bestaande uit de DJ's Felix Buxton en Simon Ratcliffe. Ze hebben een zeer diverse hoeveelheid muziek geproduceerd en zijn behoorlijk prettig gestoord. Beroemd zijn ze ook, vandaar dat je volgens mij wel kan spreken van een win-win situatie toen Jules ze benaderde om met het Metropole in zee te gaan: zij vinden het een eer om met ons te werken en vice versa!

Voor een beroemd dance duo heeft basement Jaxx echter wel een héél erg fout 'dance' nummer voor het orkest geschreven. Stel je maar iets voor als een mogelijk menuetje uit een hele vage remake van de film *Amadeus*. Het heet *Mozart's Tea party* en is om meerdere redenen best wel fout te noemen:

- Het is gecomponeerd door Felix Buxton met het achterliggende idee van een klassiek orkest. Dat zijn we nu juist niet!
 - Het is in klassieke stijl gecomponeerd, maar wel met hele foute harmonische wendingen
 - De speeltechnische aanwijzingen en de dynamiek zijn zo mogelijk nog fouter
- Dan hebben we het ook maar niet over de titel: Mozart's tea party...
- Het duurt anderhalve minuut, is dus eigenlijk een grote klucht
- Het past werkelijk totaal niet in het programma, laat staan dus op de cd.

Maar ja: Felix Buxton heeft het nu eenmaal speciaal geschreven. Hij is erg op zijn strepen gaan staan om het ook gespeeld te krijgen. Bij het concert in Eindhoven op 4 februari hadden we het al zo'n beetje weggemoffeld en dus niet gerepeteerd. Maar 1 minuut voor aanvang van de tweede helft van het concert werd het op voorstaan van Felix nog pats boem in het programma geschoven. Dit tot grote tegenzin van Jules Buckley, want we hadden er dus niets aan gedaan. Jules vertelde me gisteren dat Felix het nummer min of meer ook de cd heeft

ingevochten, tot grote verbazing van iedereen. Maar, zo voegde Jules er aan toe: "Voor een Basement Jaxx fan maakt het niet uit, die zal het niet zo opvallen". Daar houden we hem dan maar aan... Dit nummer is wat je zegt 'not our cup of tea', tegelijkertijd is dit wel weer in alle opzichten een typische Basement Jaxx actie.

Conclusie: Buxton – Buckley: 1 – 0. Wordt vervolgd...

Onze aanvoerder van de cello's, Bastiaan, heeft de eer om bij de concerten meteen na een korte orkestrale opening de toon te zetten met een lange geïmproviseerde cello-solo. Dit deed hij reeds op fantastische wijze in Eindhoven. Ik ben benieuwd wat hij deze twee concerten uit zijn mouw gaat schudden. Tijdens de North Sea Jazz repetities hoorde ik al een hoop cello passages naast me die ik beslist niet kon rijmen met de muziek op de lessenaar. Zo te horen gaat Bastiaan het uitgebreide cellopalet goed benutten. Helaas kregen we vandaag tijdens de doorloop nog geen voorproefje wegens tijdgebrek. Er zit trouwens nog een grote improvisatie-solo voor een van de strijkers in het programma, redelijk uniek eigenlijk. Deze zal worden gespeeld door onze onvolprezen violist en improvisator Herman van Haaren.

Morgenochtend om 9.00u vertrekken we vanaf het MCO met de bus richting boot. Ik heb uit de reisinstructie niet opgemaakt waar de boot vertrekt, maar afgaande op de vermelde vaartijd van 90 minuten gaan we de klassieke route via Calais en Dover nemen. Gelukkig heeft de bus een dvd speler aan boord...

> METRO-blog #1

Geplaatst door Muziekcentrum van de Omroep op 21:00 [0 reacties](#)

0

Labels: [Metropole Orkest](#)

[Startpagina](#)

[Oudere berichten](#)

Abonneren op: [Berichten \(Atom\)](#)

Sjabloon Simple. Mogelijk gemaakt door [Blogger](#).

